

ਸ਼ੀਵੀਜਨਲ ਯਥਰਾਯੀ।

ਫਾਲਸਾ ਅਤੇ ਰਯੂਰ ਜੇ.ਜੇ. ਦੇ ਅੱਗੇ

ਯੂਰਨ ਮੱਲ,-ਦੇਸੀ-ਯਟੀਸਨਰ,

ਬਨਾਮ ਰਾਜ,-ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1952 ਦਾ ਰਿਸ਼ਮੀਨਲ ਸ਼ੀਵੀਜਨ ਨੰਬਰ 533.

ਭਿਰਸਟਾਚਾਰ ਰੋਡੂ ਰਾਨੂੰਨ (1947 ਦਾ II)-ਭਿਰਸਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ (ਦੂਜੀ ਮੋਯ) ਐਰਟ (1952 ਦਾ ਐਲਯਾਈਐਰਸ) ਦੀ ਯਾਰਾ 4 ਦੁਯਾਰਾ ਮੋਯਿਯਾ ਗਿਯਾ ਯਾਰਾ 5 - ਸੀ ਮੋਯ ਐਰਟ ਤੋਂ ਯਹਿਲਾਂ ਖਿਛਾਖੜੀ-ਦੇਸੀ-ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਯਥੀਲ ਦੇ ਖੈਂਡੈਂਸੀ ਦੋਰਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਮੋਯ ਐਰਟ-ਸੀ ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਇਯਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਹੈ-ਰਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਵਿਯਾਖਿਯਾ-ਰਾਨੂੰਨ, ਸੀ ਖਿਛਾਖੜੀ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਰੇਵਲ-ਨਿਰਯਾਰਤ ਰਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ।

ਯਟੀਸਨਰ, ਇੱਕ ਜਨਤਕ ਸੇਵਰ, ਨੂੰ ਯਾਰਾ 409, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਯਥੀਨ ਇੱਕ ਯਥਰਾਯ ਲਈ ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਇਯਾ ਗਿਯਾ ਸੀ, ਜੋ ਰਿ ਯਾਰਾ 409 ਦੇ ਰੂਥ ਵਿੱਚ ਗੈਰ-ਰਾਨੂੰਨੀ ਸੀ। ਭਾਰਤੀ ਦੰਡ ਵਿਯਾਨ, ਭਿਰਸਟਾਚਾਰ ਰੋਡੂ ਰਾਨੂੰਨ, 1947 ਦੀ ਯਾਰਾ 5 ਦੁਯਾਰਾ ਯਰੋਟੈਂਟੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਰਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਯਾ ਸੀ। 12 ਯਗਸਤ ਨੂੰ, 1952, ਭਿਰਸਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ (ਦੂਜੀ ਮੋਯ) ਐਰਟ, ਲਾਗੂ ਰੀਤਾ ਗਿਯਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਯਾਰਾ 4 ਯਰਦਾਨ ਰੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਰਿ ਭਿਰਸਟਾਚਾਰ ਰੋਡੂ ਰਾਨੂੰਨ, 1947, ਦੀ ਯਾਰਾ 5 ਦੇ ਉਥਬੰਧ "ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਰਿਸੇ ਹੋਰ ਰਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਰਰਨਗੇ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਮਲ ਰੋਈ ਵੀ ਚੀਜ਼ ਰਿਸੇ ਵੀ ਜਨਤਕ ਸੇਵਰ ਨੂੰ ਰਿਸੇ ਵੀ ਰਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਛੋਟ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗੀ, ਜੋ ਇਸ ਯਾਰਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਥ ਚਲਾਈ ਜਾ ਸਰਦੀ ਹੈ।" ਯਟੀਸਨਰ ਨੂੰ 31 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਮੈਂਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਯਾਰਾ ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਇਯਾ ਗਿਯਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਯਥੀਲੀ ਯਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਸੀ ਠਹਿਰਾਇਯਾ ਯਰ 14 ਮਈ, 1952 ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਘਟਾ ਦਿੱਤੀ। ਸਵਾਲ ਇਹ ਉੱਠਿਯਾ ਰਿ ਸੀ ਮੋਯ ਐਰਟ (1952 ਦਾ ਐਲਯਾਈਐਰਸ) ਖਿਛਾਖੜੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸੀ ਯਟੀਸਨਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਮੋਯ ਐਰਟ ਯਥੀਨ ਬਰਰਰਾਰ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਰਦੀ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਯਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਿ ਭਿਰਸਟਾਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ (ਦੂਜੀ ਮੋਯ) ਐਰਟ, 1952, ਸੰਭਾਵੀ ਸੀ ਅਤੇ ਖਿਛਾਖੜੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਮੋਯ ਐਰਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਯਟੀਸਨਰ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਰਰਾਰ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਯਾ ਜਾ ਸਰਦਾ ਸੀ।

ਇਹ ਮੰਨਿਯਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਰਿ ਇਹ ਰਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਯਾਦੀ ਨਿਯਮ ਹੈ ਰਿ ਰਿਸੇ ਵੀ ਰਨੂੰਨ ਨੂੰ ਯੂਰਵ-ਯਨੁਸਾਰੀ ਰਾਰਵਾਈ ਰਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਯਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਰਿ ਯਜਿਗਾ ਰੋਈ ਨਿਰਮਾਣ ਐਰਟ ਦੀਯਾਂ ਸਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਥੱਸਟ ਰੂਥ ਵਿੱਚ ਯਰਗਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ, ਜਾਂ ਜਰੂਰੀ ਅਤੇ ਵੱਖਰੇ ਯਰਥਾਂ ਦੁਯਾਰਾ ਯੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ (1), ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ; ਸ਼ੀ ਐਬਲਮਨੀ (2), ਰੋਕਸ ਬਨਾਮ ਓਲੀਵਰ (3), ਬਰਮੈਨ ਬਨਾਮ ਬਟਨ (4), 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੀਤਾ; ਲਛਮੇਸਵਰ ਯਰਸਾਦ ਸਰੁਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਰੇਸਵਰ ਲਾਲ ਚੋਯਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰ (5), ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਏ।

ਕਿਰਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 439 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਸ੍ਰੀ ਡੀ.ਆਰ. ਯਾਦਵਾ, ਦੂਜੇ ਜੈਡੀਸ਼ਨਲ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਦਿੱਲੀ, ਮਿਤੀ 14 ਮਈ, 1952 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੋਢੇ ਲਈ, ਸ੍ਰੀ ਜੀ.ਐਲ. ਮਿੱਤਲ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ 1st ਕਲਾਸ, ਦਿੱਲੀ ਦੇ 31 ਮਈ ਨੂੰ ਮੋਢੇ ਹੋਏ। ਮਾਰਚ, 1952, 52, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ।

ਜੈ.ਐਲ. ਮੋਟੀ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਕੇ.ਐਸ. ਚਾਵਲਾ, ਮਹਾਇਕ ਜੈਡਵੇਰੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ।

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਮੇਰੇ ਵਿਦਵਾਨ ਭਰਾ ਸੇਨੀ, ਜੇ. ਦੁਆਰਾ 13 ਮਾਰਚ, 1952 ਦੇ ਆਖਣੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹਵਾਲਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਨ ਲਈ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਡਿਰੈਕਟਰੀ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਮੋਢੇ ਦੀ ਕਾਪੀ ਹੈ। (1947 ਦਾ ਐਕਟ II), ਜੋ ਕਿ ਡਿਰੈਕਟਰੀ ਦੀ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ (ਦੂਜੀ ਮੋਢੇ) ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ 12 ਮਾਰਚ, 1952 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਾ ਖਿਲਾਫ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੈ।

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 247-11-3 ਕੁਝ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜੋ ਉਸਨੇ 2 ਜੂਨ, 1950 ਨੂੰ ਬਿਜਲੀ ਦੇ ਬਿੱਲ ਲਈ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ 8 ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ ਕੈਸ ਬੁੱਕ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਕੇਸ 19 ਜੁਲਾਈ, 1951 ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਜੋ ਕਿ ਮਟੇਟ ਬਨਾਮ ਗੁਰਚਰਨ ਸਿੰਘ (1) ਵਜੋਂ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਨੇ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1)(ਸੀ) ਡਿਰੈਕਟਰੀ ਐਕਟ (1947 ਦਾ ਐਕਟ II) ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਦੇ ਮੁੱਖ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 409, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਹ ਫੈਸਲਾ 5 ਮਾਰਚ, 1950 ਨੂੰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਸੰਸਥਾ ਤੋਂ ਕੁਝ ਸਮਾਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਪੰਜਾਬ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

1952 ਦੇ ਦੂਜੇ ਮੋਢੇ ਐਕਟ, LIX ਦੁਆਰਾ, ਜੋ ਡਿਰੈਕਟਰੀ ਦੀ ਡਿਪਾਰਟਮੈਂਟ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, 1952 ਦੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 4 ਦੁਆਰਾ ਹੇਠ ਲਿਖੀ ਮੋਢੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ-

"5(4) ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਇਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਣਗੇ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੁਝ ਵੀ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਛੇਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਉਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ।"

ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕੀ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਹ ਉਪ-ਭਾਗ ਇਸਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਵਿੱਚ ਖਿਲਾਫ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੈਂ ਮੈਰਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹਾਂ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਸੰਭਾਵੀ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਖਿਲਾਫ-ਖਿੱਚੂ। ਦੂਜਾ ਹਿੱਸਾ ਕਹਿੰਦਾ ਹੈ, "ਅਤੇ ਇੱਥੇ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਤੋਂ ਛੇਟ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ, ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਾ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ।" ਕਾਨੂੰਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਡੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਿਲਾਫ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ। ਮੈਰਸ਼ਨ ਦੇ ਇੰਟਰਪ੍ਰੀਟੇਸ਼ਨ ਆਫ ਮਟੈਚੂਟਮ ਥਿੰਗ 221 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਇਹ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਯਮ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਨੂੰਨ ਨੂੰ ਇੱਕ ਖਿਲਾਫ ਕਾਰਜ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਉਮੀਦ ਐਕਟ ਦੀਆਂ

ਸਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਜਾਂ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਯੈਂਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਪ੍ਰਭਾਵ। ਗਾਈਡ, ਜੇ., ਸੀ ਐਬਲਮਨੀ (2) ਵਿੱਚ ਰਿਹਾ -

"ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਕੋਈ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਧ ਦਿਰਝਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਕਿ ਇੱਕ ਪਿਛਾਖੜੀ ਰਾਜ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਕਨੂੰਨ ਤਾਂ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜ ਕਰੇ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਖਾਮਲੇ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਨੂੰਨ ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਨੂੰ ਹਿੱਸਾ ਰੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਤੋਂ ਬਚਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਜੇ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਗਟ ਰੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਕਾਫੀ ਸਮਰੱਥ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸਨੂੰ ਕੋਈ ਸੰਭਾਵੀ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ ਕੈਰਮ ਬਨਾਮ ਓਲੀਵਰ (1) ਵਿੱਚ, ਕੋਰਟ ਆਫ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨੀ ਪਈ ਸੀ ਜੋ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਸੀ

"ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਯਕਤੀ ਨਿਯੰਤਰਣ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜਾਂ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਖੋਲ੍ਹਾ, (IB) ਜਾਂ (IC) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ 'ਤੇ ਕੋਈ * * (ਬੀ) ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੋਵੇਗਾ। ਕੁਝ ਸਜ਼ਾਵਾਂ।"

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਵਿਸਕਾਉਂਟ ਕੈਲਡੇਰੇਟ, ਸੀ.ਜੇ. ਨੇ ਖੰਨਾ 75 'ਤੇ ਰਿਹਾ-

"ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ਼ਬਦ 'ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਯਕਤੀ' ਅਜਿਹੇ ਵਿਯਕਤੀ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਦੇ ਸਮਰੱਥ ਹਨ ਜਿਸ ਨੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕੋਈ ਅਧਿਕਾਰ ਰੀਤਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਹ ਸ਼ਬਦ ਇੰਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ ਕਿ ਇਸ ਉਮਾਰੀ ਨੂੰ ਲਾਜ਼ਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪਿਛਾਖੜੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਸਿੱਖਿਅਤ ਲਾਰਡ ਚੀਫ ਜਸਟਿਸ, ਬਰਮੈਨ ਬਨਾਮ ਬਟਨ (2) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ।

ਵਿਦਵਾਨ ਅਮਿਸਟੈਂਟ ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ ਸ੍ਰੀ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਖੋਲ੍ਹ ਰੀਤਾ ਕਿ "ਉਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਥਾਪਿਤ ਰੀਤਾ ਜਾਣਾ" ਸ਼ਬਦ ਪਿਛਾਖੜੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਆਖਿਆ ਲਈ ਸਾਨੂੰ "ਜੋ ਜਾਂ ਹੈ, ਸਥਾਪਿਤ ਰੀਤਾ ਗਿਆ" ਸ਼ਬਦ ਜੋੜਨਾ ਪਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਇਹ casus omissus ਦਾ ਖਾਮਲਾ ਹੈ।

ਮਿਸਟਰ ਚਾਵਲਾ ਨੇ ਫਿਰ ਲਫ਼ਜ਼ਮੇਵਰ ਪ੍ਰਸਾਰ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਕੇਸਵਰ ਨਾਲ ਚੌਧਰੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਸੰਖੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਖੋਲ੍ਹ ਰੀਤਾ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਵਿਯਾਨਿਕ ਕਨੂੰਨ ਨੂੰ ਯਿਯਾਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਕੋਰਟ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਮਮੋਂ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਹੈ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਕਾਰਵਾਈ ਇੱਕ ਸੁਣਵਾਈ ਹੈ, ਉਹ ਨਵੇਂ ਵਿਯਾਨਿਕ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਨੇ ਜਿਸ ਕੇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਰੀਤਾ ਹੈ, ਉਹ ਵੱਖਰੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਸੀ। ਸੰਖੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੁਝ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਬਿਹਾਰ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰਜ਼ (ਟਰਾਂਜੈਕਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਰੈਗੂਲੇਸ਼ਨ) ਕੋਰਟ, 1939 ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਲਾਭਾਂ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਰੀਤੀ, ਜੋ ਗਾਈਡ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਬਿਨਾਂ ਸੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲ ਇੱਕ ਸੁਣਵਾਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫਰਜ਼ ਸੀ ਕਿ ਉਹ "ਜਿਸ ਤਾਰੀਖ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰ ਰਹੀ ਹੈ" ਜਮੀਨ ਦੇ ਕਨੂੰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰੇ। ਪਰ ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ

1939 ਦੇ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਨੂੰ ਖਿਫ਼ਾਹ-ਖਿੱਚੂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਇਸ ਚਾਰਜ ਸੀ ਕਿ ਅਧੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਨਾਭ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਲਫ਼ਮੇਸਵਰ ਖ਼ਰਮਾਦ ਸੁਕੁਲ ਦਾ ਕੇਸ (1), ਇਸ ਲਈ, ਰਾਜ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਾਇਤਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਇਸ ਦਿਰਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਨੇ ਧਾਰਾ 409, ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਚਾਰਜਾਈ ਦੀ ਕਿਸੇ ਖਿਫ਼ਾਖ਼ੜੀ ਖ਼ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਲਈ ਖ਼ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(1) ਦੇ ਚਾਰਜ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਸੀ। (c) ਭਿਰਸਟਾਚਾਰ ਰੋਡੂ ਐਕਟ (ਐਕਟ II 1947) ਦਾ।

ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਇਸ ਖਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਖਾਮੋ ਰੱਖਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਨਿਰਘੱਖ ਬਣਾਵਾਂਗਾ। ਜ਼ਮਾਨਤ ਬਾਂਡ ਰੱਦ ਰਹਿਣਗੇ।

ਫਲਸੇ, ਜੇ.-ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਮੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted By: Gurpreet Singh, Translator.